

- 142 — Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 lutego 2001 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wysokości opłat za uprawnienia przewozowe w międzynarodowym transporcie drogowym, trybu ich wnoszenia oraz jednostek upoważnionych do ich pobierania 848

WYROKI TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO:

- 143 — z dnia 13 lutego 2001 r. sygn. akt K. 19/99 849
 144 — z dnia 19 lutego 2001 r. sygn. akt SK. 14/2000 849
 145 — z dnia 20 lutego 2001 r. sygn. akt P. 2/2000 850
 146 — z dnia 21 lutego 2001 r. sygn. akt P. 12/2000 850

OBWIESZCZENIE

- 147 — Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 lutego 2001 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich 851

124

USTAWA

z dnia 13 lipca 2000 r.

o zmianie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, Nr 41, poz. 412 i Nr 111, poz. 1279 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

- a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „zagospodarowania,” dodaje się wyrazy „w tym tereny, które mogą być przeznaczone pod budowę obiektów handlowych o powierzchni sprzedażowej powyżej 1 000 m² — w gminach o liczbie mieszkańców do 20 000, oraz o powierzchni sprzedażowej powyżej 2 000 m² — w gminach o liczbie mieszkańców ponad 20 000,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zarząd gminy dołącza prognozę skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze oraz, w przypadku ustalenia w planie terenów, które mogą być przeznaczone pod budowę obiektów handlowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, prognozę skutków budowy tych obiektów dla rynku pracy, komunikacji, istniejącej sieci handlowej oraz zaspokojenia potrzeb i interesów konsumentów, a także opinię zarządu powiatu, zarządów gmin sąsiednich i powiatowego (miejskiego) rzecznika konsumentów, dotyczącą budowy tego obiektu.”;

2) w art. 13 w ust. 1 w pkt 4 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dla obszaru, na którym przewiduje się budowę obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1.”;

3) w art. 18 w ust. 2 w pkt 6 wyrazy „prognozę, o której mowa” zastępuje się wyrazami „prognozy, o których mowa”;

4) w art. 22 w ust. 1 po wyrazach „o których mowa w” dodaje się wyrazy „art. 10 ust. 2 i”;

5) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Jeżeli w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie przeznaczono terenów pod budowę obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, zarząd gminy może dokonać analizy terenów przeznaczonych w tym planie pod usługi i handel w zakresie możliwości ich wykorzystania pod budowę tych obiektów. Analizy dokonuje się na podstawie prognozy skutków budowy obiektów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, dla rynku pracy, komunikacji, istniejącej sieci handlowej oraz zaspokojenia potrzeb i interesów konsumentów.

2. Zarząd gminy jest obowiązany do dokonania analizy, o której mowa w ust. 1, jeżeli został złożony wniosek o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu pod budowę obiektu handlowego określonego w art. 10 ust. 1 pkt 1 albo dla zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego z przeznaczeniem na taki obiekt.

3. Analizę wraz z prognozą zarząd gminy przekazuje radzie gminy ze stosownym wnioskiem. Wniosek może dotyczyć w szczególności zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, polegającej na wprowadzeniu zakazu budowy obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1.

4. Jeżeli rada gminy, w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku przez zarząd gminy, podejmie uchwałę o przystąpieniu do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przepis art. 45 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

6) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. Nie można odmówić ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli zamierzenie jest zgodne z przepisami prawa i ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, z zastrzeżeniem art. 2 ust. 2.”

Art. 2. Do spraw wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się jej przepisy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

125

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego wobec członków samorządowego kolegium odwoławczego oraz wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia.

Na podstawie art. 16e ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. Nr 122, poz. 593, z 1995 r. Nr 74, poz. 368, z 1997 r. Nr 98, poz. 604 i Nr 106, poz. 679 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1124) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Postępowanie dyscyplinarne wobec członków samorządowego kolegium odwoławczego, zwanych dalej „członkami kolegium”, rozpoznają właściwe komisje dyscyplinarne pierwszej i drugiej instancji, zwane dalej „komisjami dyscyplinarnymi”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, rozumie się przez to ustawę z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

Rozdział 2

Postępowanie wyjaśniające i wszczęcie postępowania dyscyplinarnego

§ 3. 1. W przypadku powzięcia wiadomości o uchybieniu przez członka kolegium swym obowiązkom lub godności zawodowej, prezes kolegium albo Krajowa Reprezentacja Samorządowych Kolegiów Odwoławczych przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

2. Prezes kolegium albo Krajowa Reprezentacja Samorządowych Kolegiów Odwoławczych może polecić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego powołanemu przez siebie rzecznikowi dyscyplinarnemu.

3. Rzecznik dyscyplinarny jest związany poleceniami organu, który go powołał.

§ 4. 1. W toku postępowania wyjaśniającego organ prowadzący postępowanie lub rzecznik dyscyplinarny mogą przesłuchiwać świadków i biegłych, a także przeprowadzać wszelkie inne dowody konieczne do wyjaśnienia sprawy.

2. W postępowaniu wyjaśniającym należy umożliwić członkowi kolegium, którego to postępowanie dotyczy, złożenie wyjaśnień, a po zakończeniu tego postę-

powania — zapoznać z treścią zebranych dowodów i umożliwić złożenie dodatkowych wyjaśnień. Członek kolegium ma prawo zgłosić wnioski o przesłuchanie wskazanych przez niego osób w charakterze świadków oraz zgłaszać inne wnioski dowodowe.

§ 5. 1. Jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego wskazują, że członek kolegium dopuścił się czynu usadniającego nałożenie kary, prezes kolegium sporządza wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i kieruje go do komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji.

2. Data wpływu wniosku do komisji dyscyplinarnej jest datą wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

3. Jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego nie potwierdzą wysuwanych zarzutów wobec obwinionego, postępowania dyscyplinarnego nie wszczynają się.

§ 6. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko, stanowisko służbowe, miejsce i datę urodzenia oraz miejsce zamieszkania członka kolegium, którego dotyczy wniosek,
- 2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia, ze wskazaniem czasu, miejsca i okoliczności jego popełnienia,
- 3) proponowaną karę dyscyplinarną,
- 4) uzasadnienie oparte na wynikach postępowania wyjaśniającego,
- 5) wykaz zawierający imiona, nazwiska, adresy zamieszkania oraz miejsce zatrudnienia świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę,
- 6) wykaz innych dowodów.

§ 7. 1. W ciągu 7 dni od dnia wpływu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przewodniczący komisji dyscyplinarnej zarządza doręczenie obwinionemu odpisu wniosku oraz wyznacza termin rozprawy.

2. Jeżeli obwiniony występuje bez obrońcy, przewodniczący może obrońcę wyznaczyć z urzędu.